

۱۴

هوای فشارت را داشته باش

۷ فرمول وفادارسازی مشتری

۱۵

آه از نفس پاک تو و صبح نشابور

۱۶

زندگی

یکشنبه ۲۸ اردیبهشت ۱۳۹۹ :: شماره ۵۶۶۲

حق با شماست

info@amejamdaily.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۱۶۲۲۱

#پارکینگ- پیاده‌رو

ساعیان از تهران:

از آخر سال گذشته لاین کندرو میرداماد برای دوچرخه سواری مناسب سازی شده است که جای تقدیر دارد اما تمام خودروهایی که در سمت راست این لاین پارک می‌کردند حالا بدون ملاحظه و به راحتی در پیاده‌روهای این خیابان پارک می‌کنند. تماس ما با نهادهای مسؤول هم نتیجه ای ندارد. جالب اینکه بسیاری از افراد هم به عنوان پارک‌بان از صاحبان این خودروها با ضمانت اینکه جریمه نشوند پول دریافت می‌کنند.

#فریب- مشتری

عامری یک شهروند:

حقوق مصرف کننده در ایران شوخی است. افزایش قیمت اقلام خوراکی هیچ حساب و کتابی ندارد. هر اعتراضی هم باعث می‌شود فروشنده‌ها با تحقیر بگویند نمی‌توانی نخر. اما دیگر سرمان کلاه نگذارید! از یک شرکت معروف مرغ بسته بندی خریدیم. در صورتی که روی بسته به آشکاری نوشته شده است سینه مرغ وقتی باز کردیم دیدیم دو ردیف زیر آن بازو است. این یعنی فریب مشتری. دست ما هم با این قیمت‌ها بسته است. البته که آنچه به جایی نرسد هم فریاد است.

#حرمت- رمضان

سعیدی از تهران:

حفظ حرمت ماه مبارک رمضان بستگی به فهم هر شهروندی دارد. اینکه کسی به راحتی در این روزها در خیابان سیگار بکشد یا آب بخورد شاید به خود آن فرد بستگی داشته باشد اما در بهارستان شما شاهد هستید به راحتی آب میوه‌فروشی‌ها باز هستند و خیلی راحت تر هم اقدام به فروش بستنی و آب میوه می‌کنند. احترام به خیل روزهداران را هم نادیده بگیرید در این شرایط کرونایی کمی این کار عجیب است.

#کرامت- انسانی

ابراهیمی از تهران:

در خیابان کیانی در اتوبان آهنگ پیش از چهارراه میثم از ساعت ۱۰ صبح صدا به صدا نمی‌رسد. ده‌ها خودرو و وانت اقدام به فروش میوه می‌کنند و شبیه بازار روزهای رشت شده است. با ۱۱۰ تماس گرفتیم گفتند واحد اجرائیات شهرداری مسئول است، ۱۳۷۰ هم ما سر می‌گرداند. صدای ما به کسی نمی‌رسد و همه هم از کرامت شهروند و... حرف می‌زنند در صورتی که حریف چند خودروی فروش میوه نمی‌شوند.

#تشکر- شهرداری

رحیمی از تهران:

شهرداری اسلامشهر در اقدامی قابل تقدیر، روکش آسفالت بزرگراه غدیر اسلامشهر را با سرعت انجام داده است، از مسؤولان تشکر می‌کنیم.

میثم اسماعیلی

جامعه

از همین ابتدا تکلیف‌مان را مشخص کنیم. مطالب این صفحه جمع و جور را سخت می‌شود «گزارش» خواند. بیشتر مجموعه سوالاتی است که خیلی بدیهی به نظر می‌رسید، اما جالب این‌که برای یافتن پاسخ این بدیهیات راه سختی پیش رو بود! پرداختن به معضل آلودگی صوتی وانت‌های خریدار ضایعات چقدر در این روزها اهمیت دارد؟ برای مردمی که اغلب در گیرودار رفع مشکلات معیشتی روزانه‌شان هستند چقدر این موضوع مهم است؟ پراید شده است صد میلیون تومان، رهن خانه ۲۸ متری با اجاره ۸۰۰ هزار تومانی و رهن ۹۰ میلیونی در جنوب شرق تهران فایل شده است، گرانی اقلام خوراکی سربه فلک کشیده، اصلا همین لیموترش که شده است کیلویی ۷۰ هزار تومان نا قابل. در این اوضاع مگر چقدر پرداختن به موضوع کرامت انسانی مهم است؟ چند شهروند تا حالا دست به کار شده‌اند و داد و شکایتی از آرامشی داشتند که حق‌شان است و توسط این وانت‌های ضایعاتی هر بار و هر روز و هر ساعت سلب شده است؟ واکنش شهرداری و نیروی انتظامی و قوه قضاییه چه بوده است؟ آرامش شهروندان میان همکاری بین‌بخشی این نهادها کم شده است، وگرنه این تعداد وانت‌های ضایعات مثل قارچ رشد نمی‌کردند. کاربری در توییتر از ساعت ۱۲ صبح تا ۱۲ ظهر در انتهای یک کوچه بن‌بست در منطقه نارمک گذشتن ۲۳ وانت خرید ضایعات با بلندگو را با ذکر ساعت و دقیقه ثبت کرده است. ۲۳ وانت در ۲۰۰ دقیقه، یعنی هر ۹ دقیقه یک صدای گوشخراش روی اعصاب مردم! روزی اگر مردمانی با سخرخوانی خروس‌ها روزشان را آغاز می‌کردند حالا کابوس هر صبح‌شان، تعطیل و غیرتعطیل این حملات تکراری و اعصاب‌خردکن است: «خرده‌ریز انباری، قالی و قالیچه، بخاری برقی، بخاری گازی، کاسه و بشقاب، مس و چدن و آلومینیوم خریداریم.»

درست مثل خیلی از مشکلات دیگر برای پیشگیری از این معضل هم قانون وجود دارد. اصلا برای همه معضلات قانون وجود دارد. تا اینجا کار سر همه بالاست و با این همه لایحه و مصوبه و بند و ماده و حفظ کرامت انسانی شهروندان و حق آرامش آنها دور افتخار می‌زنند؛ اما چقدر این قانون رعایت می‌شود؟ قانونی که هر ۹ دقیقه یک بار آن‌هم تنها در یک محله نقض می‌شود و داد شهروندان از این قانون شکنی به جایی نمی‌رسد! آیا شانی دارد؟ براساس ماده ۲۹ قانون هوای پاک ایجاد هرگونه آلودگی صوتی توسط منابع ثابت و متحرک، ممنوع است و در مورد منابع ثابت، متخلف به پرداخت قبض جریمه خودرو یا جریمه نقدی از یک میلیون تا حتی دویست میلیون تومانی محکوم می‌شود. اما مصادیق آلودگی صوتی خودروها چیست؟ آیا طور که در قانون ابلاغی در سال ۹۴ آمده یکی از این مصادیق «نصب بلندگو در خودرو» است. یعنی در طول مدت تنها ۲۰۰ دقیقه این قانون توسط ۲۳ نفر تنها در یک محله نقض شده است.

بالا شهر و پایین شهر ندارد، هر شهروند ساکن پایتخت ۱۲ میلیونی در روز اگر چشم چشم کند، می‌تواند به تعداد زیادی از این وانت‌ها بر بخورد. اما در این شهر که اجازه

هر کاری نیاز به مجوز دارد چه ارگان و نهادی مجوز فعالیت این افراد را می‌دهد؟ آیا این افراد زیر نظر صنف یا اتحادیه‌ای مستقل هستند؟ مواجهه هومن حیدرآقا، نایب‌رئیس اتحادیه سمساران و امانت‌فروشان جالب است. او خیلی زود سمت این گزارش می‌ایستد و عنوان می‌کند این سوال از هم است! حیدر آقا به جام‌جم می‌گوید: «وانتی‌ها هیچ ارتباطی با اتحادیه سمساران و امانت‌فروشان ندارند. زمانی بود که اتاق اصناف اجازه داد که جوازهای

یک ساله سیار برای افراد قابل اعتماد صادر کنیم. متأسفانه از صدور این مجوزها جلوگیری شد و در حال حاضر خودمان نیز با وانتهای سیار مشکل داریم.»

او حتی از پیشنهاد این اتحادیه به شهرداری مبنی بر ساماندهی این وانت‌ها می‌گوید که کسی در شهرداری به آن توجه نکرده است. فارغ از مشکلات عدیده صوتی که این وانت‌ها هر روز ایجاد می‌کنند او از مشکل دیگری هم پرده برمی‌دارد. سوءاستفاده برخی از این افراد به واسطه ورود به منزل.

هومن حیدرآقا می‌گوید: «نمی‌دانیم مردم با چه اطمینانی راننده وانت‌های سیار را به خانه‌هایشان راه می‌دهند. از طریق اتحادیه سمساران و امانت‌فروشان در مورد این مساله به مردم اطلاع‌رسانی کردیم. کسانی که قرار است برای خرید اجناس دست دوم وارد خانه و حریم خصوصی مردم شوند، باید جواز داشته باشند. افرادی که جواز دارند و مورد تایید اتحادیه هستند یک جواز الکترونیکی به

وقتی قانون می‌گوید اجازه یک فعالیت را ندارید به این مفهوم است که در صورت نقض این

اعصاب خرد خریداریم!

درآمد افرادی که با وانت بارها ضایعات می‌خرند شاید در ماه به ۲۰ میلیون تومان هم برسد

وانت بارهای دوره‌گرد در این روزها آتش آلودگی صوتی ایران می‌دمند

خودرو ثابت باشد مأمور اعزام و پیگیری می‌شود اگر در حین حرکت باشد با شماره پلاکی که گزارش شده مشمول جریمه مأمور راه‌رو می‌شود. نوع دیگری از این پیگیری هم مستندسازی است به طوری که شما می‌توانید با فیلمبرداری به وسیله موبایل از وانت‌های در حال حرکت آن را به پیوست تماس با مأموران ۱۱۰ ارائه بدهید. «آن‌طور که این مسؤول ۱۱۰ به جام‌جم می‌گوید اتفاقات از این نوع شکایت‌ها بسیار داشته‌اند و پیگیری‌هایی هم صورت گرفته است.

رونق بازار این وانت‌ها همین روزهاست. روزهایی که بازار اجاره مسکن آرام آرام از رخوت خارج می‌شود و تکانی می‌خورد. تکانی که البته لرنه به جان مستاجران می‌اندازد و بازار وانتهای را داغ‌تر می‌کند؛ چرا که هر جا به جایی وسایلی را هم برای فروش به این وانتهای باقی می‌گذارد. مستاجران، همان مهاجران ابدی دنبال کارتن‌های خالی برای بسته‌بندی هستند و وانتهای همچون شکارچیان صبور می‌ایستند تا شاید خرده‌ریزی از این سفره نصیب‌شان شود.

هر چند همه تقصیرات آلودگی صوتی را نباید پای وانت‌های ضایعات و... نوشت اما سوال دیگر پیش آمده این است که مگر چقدر این پیشه درآمد دارد که سهم هر کوچه شهر در یک نیم‌روز ۲۳ وانت با صدای بلندگوی نصب شده ثابت است؟ اصلا مگر هر شهروند ساکن یک کوچه روزانه چقدر ضایعات تولید می‌کند که این وانت‌های مزاحم هر ۹ دقیقه یک‌بار سر و کله‌شان پیدا می‌شود؟ آمار دقیقی که در دسترس نیست، انتظاری هم از آمار نمی‌رود! اما یکی از این افراد می‌گوید چون اجاره مغازه و پول آب و برق نمی‌دهی، مالیات و حق دستمزد کارگر هم که هیچ، این‌طور «آب باریکه» برایت باقی می‌ماند. آب باریکه اما نزد یکی دیگر از این افراد تعبیر دیگری دارد. سعید یکی دیگر از این صنف راننده‌هاست که فروردین سال گذشته به باشگاه خبرنگاران گفته است: «درآمد روزانه‌اش از ۲۰۰ هزار تومان کمتر نیست و شاید در یک ماه به ۲۰ تا ۲۵ میلیون تومان هم برسد.» آن‌طور که او می‌گوید از ساعت ۱۰ صبح از پلاک‌ریم حدود ۷۰ کیلومتر تا تهران را طی می‌کند و بیشتر در منطقه ۳ فعالیت دارد. ضایعاتی که می‌خرد را به نعمت آباد می‌برد و نه تحویل آهن‌فروشان که با دلان طرف حساب است. بازار ضایعاتی و دلان! هر گوشه که چشم بیندازید واسطه‌ای نیستند تا راه شما را به مقصد دورتر کند. چه بازار خودرو و مسکن باشد چه اوضاع ضایعات آهن.

قانون شما امکان پیگیری و شکایت دارید. اما برای برخورد با آلودگی صوتی ایجاد شده به کجا باید شکایت کرد؟ یک کلیشه ثابت ذهنی شماره تلفن ۱۱۰ را پیش روی چشم ما می‌آورد. انتخاب بدی هم نیست.

سوال این است آیا برای برخورد با نقض قانونی که توسط وانتهای دوره‌گرد صورت می‌گیرد امکان پیگیری از سوی ۱۱۰ وجود دارد؟ اپراتور اول پاسخش همراه با خوش‌رویی تنها یک جمله است: «از نظر آلودگی صوتی اگر جای آنها ثابت باشد و تماس بگیرد مأمور اعزام می‌شود و تذکر می‌دهد اما سازماندهی به این موارد مربوط به شهرداری‌های مناطق است.» خیلی زود ما را وصل می‌کند به مسؤول دیگری تا اطلاعات جزئی‌تر از این پیگیری را به ما بگوید. اپراتور دوم گفته اول را تکمیل می‌کند: «اگر با ۱۱۰ تماس بگیرند بابت ایجاد آلودگی صوتی مأمور اعزام می‌شود اما شکایتی مبنی بر فروش بار و اجناس مربوط به مأموران شهرداری و ۱۳۷ است. نصب بلندگو روی خودرو طبق قانون ممنوع است و جزو تخلفات راهنمایی و رانندگی ما محسوب می‌شود. روند پیگیری هم به این صورت است که در حین فعالیت شما با ۱۱۰ تماس بگیرید اگر

۳